

Стойка, ужъ да раздума Царке.

— Не само нея, цѣлото село да се изгорила, — несдържано мълвѣше Царка, безъ да се спре. . . Тѣй е: тжпчи, за да те не тжпчатъ. Запали други, за да не изгоришъ ти!

Царка се вълнуваше, обземаше я небивалъ гнѣвъ противъ всички, които докарватъ хората въ този домъ на мъжки и лишения. . .

— Ехъ, ще обрѣгнешъ, — се обади Неда. . . Нали помня какво ми бѣше първата недѣля.

— Не, не и не! — махна сържка Царка. . . Какъ ми се иска сега да съмъ вънъ, че на онези тамъ, сждиитѣ, азъ да имъ дамъ да разбератъ!.. Не, не. . . азъ може би съмъ била змия до сега, но отъ днесъ съмъ осойница.